

række andre virksomheder, der bliver berørt af det her, og for det første for at kompensere dem og for det andet for at forbedre danske virksomheders konkurrencevilkår vælger vi at sætte selskabsskatten ned.

Jeg mener rent faktisk, at en lav selskabsskat er et af de bedste værn, vi kan have mod fremtidige skattehuller, mod fremtidige angreb på, om de danske værneregler er gode nok. Det mener jeg ud fra en betragtning om, at det, vi har set hidtil, er, at både danske virksomheder og virksomheder, der er opkøbt fra udlandets side, har skattespekuleret i, hvorvidt de kunne flytte overskud fra en relativt høj beskatning i Danmark til en relativt lav beskatning i andre lande, eller de har kunnet flytte udgifter fra et land, hvor fradragsretten havde lav værdi, til Danmark, hvor fradragsretten havde en høj værdi. Derfor er en af de bedste værneregler, som kan sikre det danske skattesystem mod kommende angreb, at gøre skattebasen så bred som muligt og satsen tilsvarende lav.

Det, der undrer mig og faktisk undrer mig meget, er at møde den modstand mod en sådan ændring af selskabsskatten, som vi har oplevet fra primært socialdemokratisk side. For det er jo præcis de samme tanker, som Socialdemokratiet var ansvarlig nok til at tage i brug, dengang man selv sad i regering, nemlig at man kan gøre basen bred og satsen lav. Dengang man selv sad i regering, kom man fra socialdemokratisk side med flere forslag og udgav pjecer om nødvendigheden af at have en lav selskabsskattesats for at sikre investeringsklimaet i Danmark og for at forbedre danske virksomheders konkurrenceevne. Og nu i en situation, hvor konkurrencen er endnu hårdere, end den var, da vi havde en SR-regering, og hvor globaliseringen er endnu mere udtalt, ja, så står man ikke ved de principper, man havde, da man sad i regering.

Kl. 18.45

Jeg synes også, det er mærkeligt, at Socialdemokratiet ikke har været mere aktiv i det forhandlingsforløb, der har været op til, og ikke har forsøgt at bidrage. Der vil jeg gerne rose Det Radikale Venstre, for selv om vi ikke kunne blive enige om formen og indholdet til sidst, var Det Radikale Venstre langt mere aktiv og opsøgende for at finde nogle af de løsninger, der skal til.

Jeg forstår heller ikke den diskussion, der rejses vedrørende spørgsmålet om, hvordan man laver provenuberegninger. Der er ikke i det her forslag opfundet nogen nye provenuberegnings-

metoder, som ikke er blevet brugt tidligere både af denne regering og af den foregående regering.

Når man kigger på spørgsmålet om adfærdsendringer, var det, så vidt jeg husker, i 1995 eller 1996 ved indførelsen af CO₂-afgiften, man beregnede, hvilket provenu den ville have efter adfærdsendringer. Når både den tidligere og den nuværende regering har vurderet på ændringer af afgiftssatser vedrørende grænsehandel, har man vurderet på provenuet *efter* adfærdsendringer i en erkendelse af, at skatten er en så vigtig faktor, at når vi ændrer på skattepolitikken og på skatteniveauer, påvirker vi også borgernes og virksomhedernes adfærd, og at det naturligvis skal regnes med ind for at få det realistiske og det saglige blik på, hvad provenuet skal være.

Det kan selvfølgelig være et meget praktisk hukommelsessvigt af selektiv karakter, at man ikke kan huske, at man brugte den slags provenumetoder, da man selv sad i regering. Så håber jeg bare, at man vil dykke ned i arkiverne og erkende, at provenuberegningerne i det her lovforslag er fuldt ud konsistente med foregående provenuberegninger, bl.a. da vi havde diskussionen om sambeskatningen lige efter valget i 2005.

Det, der sker her, er, at vi laver en række stramninger, ikke for udelukkende at gribe ind over for skatteplanlægning fra kapitalfondenes side, men for at gribe ind over for skatteplanlægning generelt, uanset om man er ejet af en kapitalfond eller ej. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke har noget problem med, at man danner en kapitalfond eller en anden konstruktion for at gå ind og investere i en branche eller investere i en konkret virksomhed. Jeg synes, det er fint, at mennesker har lov til frit at vælge, om de vil investere individuelt eller i fællesskab. Derfor er det her ikke et indgreb mod det at have en kapitalfond, men det er et indgreb mod at have en kapitalfond, der spekulerer skattemæssigt og investerer skattemæssigt, det er et indgreb mod at lade kapitalfonde og andre selskaber, der bruger samme metoder, opfatte det danske skattesystem som et tagselvbord, hvor man kan selvbetjene sig til en lavere skat.

Så når der spørges, hvem der taber og hvem der tjener på forslaget her, vil jeg sige, at de, der taber, er de selskaber, der decideret har planlagt skattemæssigt efter at overforgælde den danske del af koncernen og dermed fjerne skattebetalingen, og de, der tjener, er de virksomheder, der har haft en almindelig drift og en almindelig